

her i salen, til den virkelighed, der er ude i kommunerne.

Så sent som i weekenden kom der en rapport, der meget overbevisende sagde, at den mest effektive vej, ikke i Danmark, men i verden, til at bryde den negative sociale arv, såmænd er det at få børnene i vuggestue, børnehave eller dagpleje. Regeringen er ligeglad. Det er sørgeligt. Hvorfor er der så langt fra de meget store, flotte ord her i salen, til den virkelighed, der er derude, til konkret handling?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak.

René Skau Björnsson (S):

Hvorfor mener Venstre ikke, at forældre er de bedste til at vide, hvad der er bedst for deres børn?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg må lige gøre opmærksom på, at den røde knap har lyst et antal sekunder.

Så er det hr. Kristian Jensen, og de tre næste korte bemærkninger er til hr. Jens Peter Vernersen, hr. Jørn Pedersen og hr. Willy Søvnald.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg skal sige til fru Lotte Bundsgaard, at i Venstre er vi et parti med en decentral indstilling, og det betyder, at vi, når vi laver en aftale med Kommunernes Landsforening om den kommunale økonomi, overlader til kommunerne at udfylde de rammer, der er, og så lade kommunerne finde ud af: Hvad skal vi opprioritere, skal vi prioritere ældreområdet, skal vi prioritere folkeskoleområdet, skal vi prioritere børnepasning?

Og det har vist sig, at kommunerne har valgt at følge den demografiske udvikling. Det betyder altså, at der er kommet flere børn i skolerne, hvor der er brugt flere penge, men færre børn i den alder, hvor de skal passes. Og KL's formand, Ejgil Rasmussen, har i Politiken den 22. november sagt, at de er i gang med en fintælling, men det ser ud til, at de flugter med demografien, sådan at det antal kroner, man bruger pr. pasning pr. barn, ikke falder.

Kl. 13.15

Det vil sige, at det er et forkert billede, der tegnes, når fru Lotte Bundsgaard siger, at der bliver skåret ned. Der bliver brugt lige så mange penge pr. barn, men når der er færre børn, er det også meget naturligt, at man omprioriterer i

budgetterne, sådan at man får det løft andre steder, på folkeskoleområdet, på ældreområdet og på socialområdet i øvrigt.

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Det er sådan, at når man indfører ny teknologi og bl.a. it i Told og Skat, synes vi, det er ganske rimeligt, at man også som samfund indkasserer de effektiviseringsgevinster, der måtte være. Og derfor er det en parallel til indførelsen af ny teknologi og it, at der også er sket rationaliseringer inden for Told og Skat.

Så har hr. René Skau Björnsson en lang diskussion om, hvorvidt det er nødvendigt at prioritere anderledes. Det er sådan, at det lovforslag, der er blevet behandlet, ikke bare siger, at fordi du er arbejdsløs, kan du ikke få dine børn passet. Næh, det, der sker, er, at man får mulighed for, at kommunen kan vurdere. Man kan lave en politisk prioritering ude i det lokale og sige: Hvad er det, man gerne vil? Er der nogle børn med nogle særlige problemer, ja, så kan de tages ind foran, i stedet for at man blindt følger et ventelisteprincip, hvor det måske er tilfældigheder, der gør, hvornår man er blevet skrevet op.

Nu ligger muligheden ude i kommunerne for netop at kunne lave et stykke politisk håndværk og prioritere: Hvem er det, man vil give et løft?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Uanset de realiteter, man kan læse på Beskæftigelsesministeriets hjemmeside så sent som i dag, er meldingen fra hr. Kristian Jensen: Det går nok, og det går bedre.

Det er da tankevækkende, at man nu i 8 år har haft stigende beskæftigelse, færre berørt af ledighed, færre arbejdsløse. 8 år. Så bare 1 år med en borgerlig regering, med Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti som parlamentarisk grundlag, har det vendt sig på alle tre områder. Det er da utroligt, at det kun tager 1 år. Men det er måske, fordi man gør præcis det samme som sidst, man var ved magten.

Jeg har også et spørgsmål, jeg godt vil stille til hr. Kristian Jensen: De der skattelettelser, som skulle finansieres af »Flere i arbejde«, går sådan set den modsatte vej. Hvordan vil man finansiere de skattelettelser, der ikke er plads til på den her finanslov? Jeg mener, 5 mia. kr. i besparelser, det kan give 100 kr. til hver skatteyder i skattelettelser om måneden. 100 kr. om måneden, hvis man sparer 5 mia. kr. Det kunne være rart at få løftet sløret for det.